

Griekenland

17 juni – 10 juli 2009

Kampeertrip met onze Volkswagen Multivan

Na onze vorige trip in 2005 waar we het noorden, Epirus en Macedonië, bezochten trokken we dit jaar naar de Peloponesos en 2 Ionische eilanden (Kefalonia en Lefkada).

Woensdag 17 juni

Rond 8u30 was ons VW-busje ingeladen en konden we vertrekken. Uiteraard hadden we wat file op de E40 richting Brussel. Via Luxemburg, Straatsburg, Mulhouse en Basel kwamen we in Zwitserland. Het wegevennet kost 30 euro (enkel geldig tijdens een kalenderjaar). De doortocht in de Gottardotunnel gaat vlot en in de buurt van Mendrisio vinden we in het dorpje Meride een kleine camping. Rustig gelegen aan een riviertje met een restaurantje en kraaknet sanitair.

Donderdag 18 juni

We maken een licht ontbijt klaar op onze kampeerplek en rond 9 u nemen we de snelweg richting Milaan. Het verkeer valt best mee op de ringweg, maar het is toch nog een flink eind rijden tot Ancona.

Sinds onze laatste reis in 2005 is er ondertussen aan de haven een nieuw gebouw om de tickets af te halen. We hebben nog wat tijd om het oude havengedeelte van Ancona te bezoeken. Het ziet er hier en daar wel een beetje verloederd uit.

De Superfast XI vertrekt met ongeveer 3 kwartier vertraging. Op het camperdek staan slechts een 30-tal mobilhomes en kampeerbusjes. We hebben dus een ruime plek.

De ferry beschikt over 10 dekken en is prima uitgerust met zonedekken, restaurants, bars en een zwembad. We eten lekker in het à la carte restaurant. Een verzorgd vismenu met een lekkere fles Griekse wijn kost amper 50 euro. Best te doen dus!

Vrijdag 19 juni

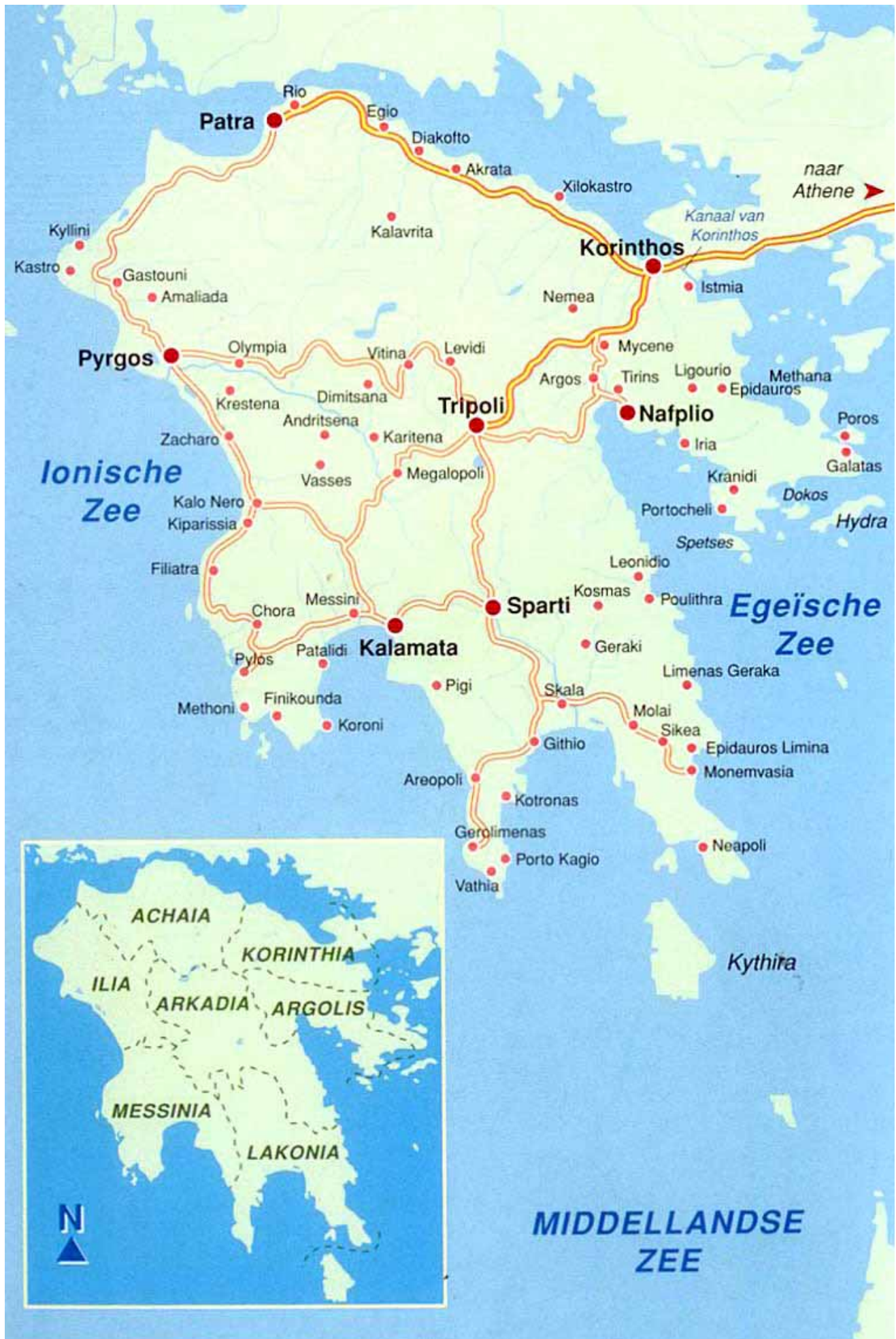
In de voormiddag komen we aan in Igoumenitsa (GR). In een klein uurtje worden de vrachtwagens en auto's ontscheept die van hieruit op het vasteland verder rijden. Wij moeten verder varen naar Patras in de Peloponessos. We meren aan rond 17 u. Ondertussen hebben we ons uurwerk al een uurtje verder gezet op Griekse tijd.

We nemen de autoweg richting Korinthe. Na een 30-tal km draaien we rechtsaf naar Kalavrita. Hier en daar zien we kale hellingen, resultaat van de bosbranden in 2007.

Op een terrasje zitten schoonbroer Erik en schoonzus Trees ons op te wachten. We doen een kleine wandeling in het dorp. Tijdens de tweede wereldoorlog werden alle mannelijke inwoners, vanaf de leeftijd van 15 jaar, uitgemoord door de Duitsers. Een monumentaal gedenkteken net buiten het dorp herinnert aan de 1436 slachtoffers.

Kalavrita leeft van het toerisme, vooral 's winters is het een populaire uitvalsbasis om te skiën in het omliggende gebied.

Erik heeft een mooi plaatsje gevonden om te overnachten in de nabijheid van het klooster Ayia Lavra, een vijftal kilometer buiten Kalavrita. Het is al flink donker als we er aan komen. Nog een drankje en dan onze eerste nacht slapen in Griekenland.

Zaterdag 20 juni

We staan onder een majestueuze eik met een wijds uitzicht over het omliggende landschap. Kries en Trees bezoeken het klooster Agia Laura. Ze worden er rondgeleid door een jonge monnik. Voor de Grieken is dit een belangrijke plaats. Hier zou voor het eerst in 1821 de opstand van de Grieken tegen de Turken door de patriarch van Patras uitgeroepen zijn.

Rond de middag rijden we, via een nieuw aangelegde weg die de skistations ontsluit, naar het bergdorpje Perysteras. We kunnen nog net middagmalen in de zon op het grote terras dat overschaduwd wordt door mooie platanen. In de keuken worden we uitgenodigd om een kijkje te nemen wat de pot schaft. We nemen van alles wat:

fetakaas in bladerdeeg, aubergine gevuld met groenten, groentetaart, stoofpot van rund en lam, aardappelen en gemarineerde bonen,...

Het begint te onweren en we schuilen in de taverne. Daar zitten Grieken en Albanezen (aan het werk aan een nieuw huis) te middagmalen. Al gauw klinken we met hen 'Jamàs' en drinken de plaatselijke rode wijn. We worden ook getrakteerd op watermeloen. De patron, Georgio, toont ons trots de bovenverdieping die vol hangt met muziekinstrumenten. Hij is bouzoukispeler.

Na het onweer rijden we verder. In Mesorougy slaan we water in aan een bronnetje. Buiten Soulos nemen we een bosweg naar de Asopos river. Kastraki wordt onze kampplaats. Af en toe vallen er nog wat druppels. Tegen de avond komt de zon tevoorschijn.

Zondag 21 juni

Een stevig ontbijt en daarna de wandelschoenen aan voor de wandeling naar de Styx waterval. Volgens de Griekse mythologie de toegang tot de onderwereld. Net over het riviertje nemen we het pad dat direct steil naar boven loopt in een dichte bebossing. Op een open plek, het zadeldak lezen we in de beschrijving van de tocht, staan bloemen in volle pracht. Het pad wordt rotsig en kronkelt langs het ravijn verder. Zo wat honderd meter voor de waterval is de smalle richel waarover we lopen weggeslagen. Dit gebeurde in 2008 tijdens de aardbeving. De Styx zullen we dus niet van dichtbij zien. Dan maar terug naar beneden. Met pijnlijke kuiten van het steile afdalen komen we, na viereneenhalf uur stappen, terug aan onze kampplek. Een verfrissende duik in het riviertje heelt onze pijnlijke spieren.

's Avonds rijden we terug naar de taverne in Perysteras. Ana, de waardin, is op bezoek bij familie in Athene. Het aanbod is dan ook wat minder. We eten opnieuw het rundsvlees dat bereid is in een tomatensaus waar rijkelijk kaneel aan toegevoegd is. Het stoofpotje van lam is bereid met citroen.

We overnachten terug in Kastraki aan het riviertje.

Maandag 22 juni

Wolken en zon. We verlaten Kastraki en houden halt in Zarouchia. Een bergdorpje waar in de hoofdstraat het uit de bergen stromende bronwater in aftappunten gekanaliseerd is. We drinken een Griekse koffie en krijgen er een groot glas fris bergwater bij.

Langs onverharde boswegen

rijden we verder. We komen aan in Perithori en eten er in de taverne aan het kerkje. De waardin schotelt ons feta, salade, friet en souvlaki voor; Met onze drankjes erbij betalen we voor 4 personen: 24 euro. Dichtbij ligt het klooster Agia Apostolonum. Een buurman rijdt een stukje mee om de weg te tonen.

Het oude kloosterkerkje ligt in een ommuurde tuin waarin ook het nieuwe kloostergebouw staat. Van daar gaat het via boswegen naar

Monastiri. Aan het klooster is een uitzichtpunt van waar je de Korintische golf ziet. We overnachten er op een rustig plekje aan het kerkhof.

Dinsdag 23 juni

We rijden van Monastiri naar het kustplaatsje Egira. Na wat boodschappen en een drankje nemen we afscheid van onze schoonzus en schoonbroer die richting Parga rijden om dan verder te reizen naar de provincie Epirus.

Wij nemen de snelweg naar Korinthe en rijden van daaruit naar de site Askiplion Epidauro. Het is het heiligdom van de God Asklepios. Het is een groot complex met tempels en zalen. Het was het 'Lourdes' voor heel wat pelgrims in de periode van 380 tot 200 voor Christus.

Het amfitheater is indrukwekkend met een prachtig zicht op het landschap en een ongelooflijke akoestiek. Het bood plaats aan 12.000 toeschouwers.

We gaan verder zuidwaarts naar Nafplio, een kuststadje met 2 burchten die dominant aanwezig uitsteken boven de rotsen. Hier heel wat meer, vooral inlandse toeristen. De verkeersvrije straatjes doen wat denken aan Venetië.

Het wordt al laat als we onderweg naar de Mani een plaatsje vinden aan een kerkje met school in Neochori, net na het dorpje Steno.

Woensdag 24 juni

Vroeg uit de veren en na een uurtje rijden kunnen we al in Mistras op het dorpsplein een koffie drinken. Hier bevindt zich een uitgestrekte Byzantijnse site met kerkjes, kloosters, paleizen en een burcht.

Oorspronkelijk gesticht door de Frankische kruisridder de Villehardouin werd het de hoofdstad van het Byzantijnse Morea (Peloponnesos). Hier hielden de 'despoten' hof, zij vertegenwoordigden de keizer van Konstantinopel. Rond 1500 veroverden de Turken de stad en trad het verval langzaam in.

Het is een flinke klim, en je hebt toch een paar uur nodig om alle gebouwen op de site te zien. Veel wordt gerestaureerd (werelderfgoed Unesco) en één van de kloosters is nog steeds bewoond door zusters.

Op een kleine 2 km van Mistras ligt het dorpje Paroli. We eten er lekker in één van de restaurants aan de, door de Turken, gekanaliseerde bronnen.

leidt naar een kerkje gebouwd in een grot. Via een smalle richel loopt het pad verder.

Vandaag overnachten we voor het eerst op een camping in Griekenland. Een mooie staanplek, een fijn zwembad en goede douches. Het doet deugd! Het is er rustig, slechts 2 campers en 2 tenten.

Donderdag 25 juni

Flink geonweerd vannacht! Maar na negen uur is het weer volop zon!

Kries plooit het bovenste kootje van haar linkerringvinger om. Ik spalk het met een stukje hout van mijn sigarenkistje.

In Kalamata zijn we aan de Messenische golf. We vinden een apotheek waar we een plastic beschermkapje kunnen kopen om Kries haar vinger te spalken.

Verderop ligt het kustplaatsje Kardamyli waar we stoppen voor een drankje. Een 7-tal kilometer verder eten we in Stupa gefrituurde ansjovis en geroosterde gamba's.

We nemen de weg terug naar Kardamyli. In Kambos rijden we rechtsaf de bergen in naar Kendro. Volgens de wegbeschrijving die we van Trees kregen moeten we aan het kerkje, dat men aan het restaureren is, een veldweg nemen tot aan het klooster Profitis Ilias. We twijfelen, rijden niet ver genoeg en keren terug naar het dorpje. Aan een huis in opbouw vragen we de weg. We klimmen mee de stelling op en zien het kloostertje in de verte liggen. Toch blijft het moeilijk om vinden. Een oud baasje rijdt een stukje met ons mee. De gastvrijheid en vriendelijkheid van de Grieken is inderdaad opmerkelijk.

Uiteindelijk vinden we het klooster en de kapel. We zoeken een plaatsje om de nacht door te brengen iets hoger op. We hebben er een mooi uitzicht op de bergen en zien in de verte de zee. Enkele geitenhouders passeren ons, zwaaien en proberen een praatje te doen.

Vrijdag 26 juni

De stapschoenen uit de dakkoffer gehaald en op naar de Rintomo canyon. Na een flinke afdaling komen we in de uitgedroogde

rivierbedding die verder in een kloof overgaat. Het is klimmen en vaak zoeken naar houvast om over de grote rotsblokken te geraken. Soms moeten we door een spleet kruipen om verder te geraken. Hier en daar zijn ijzeren tredes aangebracht. Het moet hier 's winters spectaculair zijn om te zien hoe het water zich door de kloof een weg baant. Na zowat 3 uur

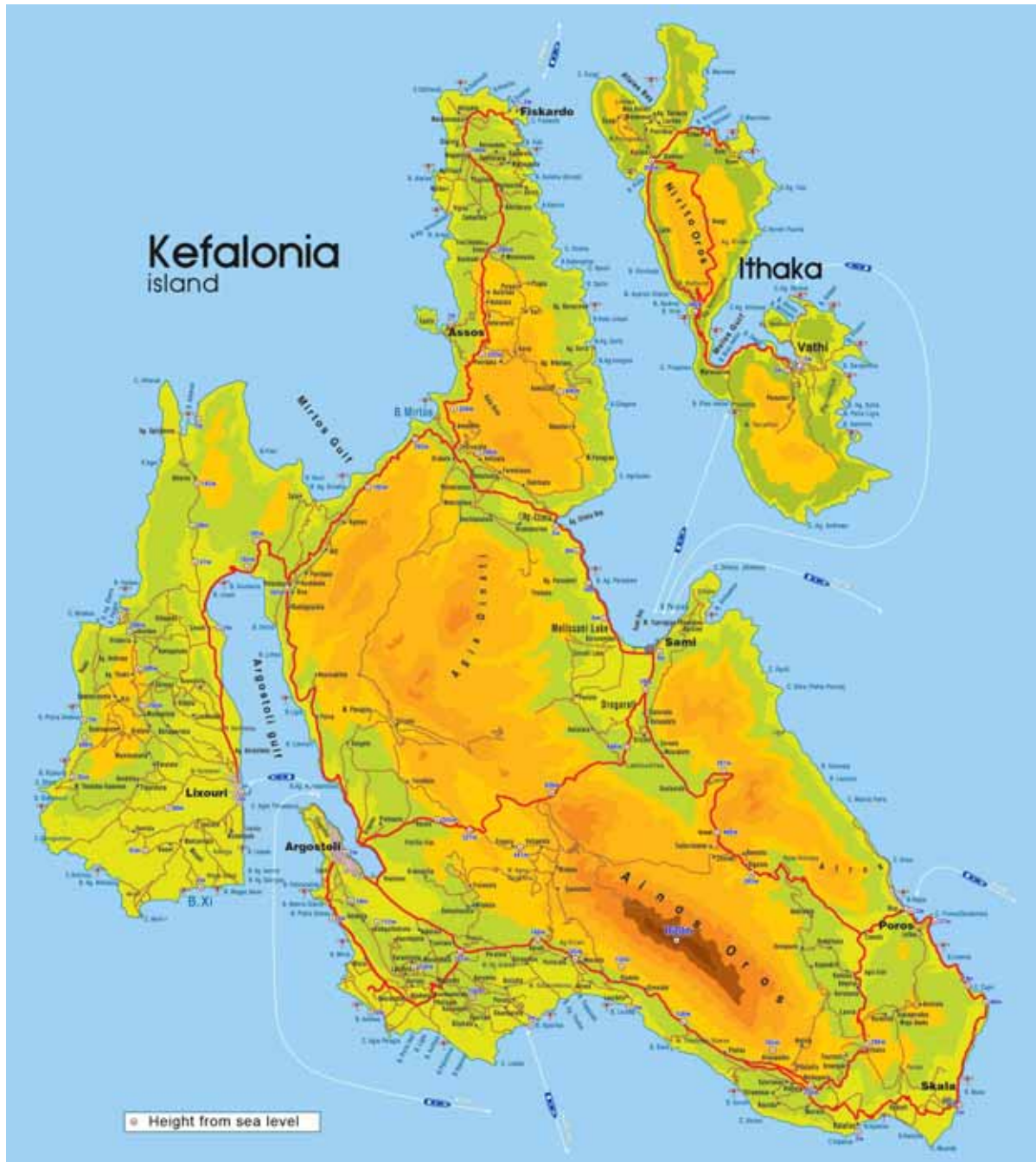
stappen wordt de kloof smaller en hoger. Water sijpelt van de randen. We zien een grote pad. Boven de kloof zien we het oude boogbrugje dat het herkenningspunt is om de kloof te verlaten. Via een met stenen verhard geitenpad wordt het klimmen. Na goed anderhalf uur zijn we terug aan de wagen. Onderweg zien we het kadaver van een vos en een hermelijn.

Na ons wat verfrist te hebben aan het kraantje aan de kapel beslissen we om naar de ferryhaven van Killini te rijden (aan de westkust). Daar kunnen we oversteken naar het eiland Kefalonia. Een bezoek aan het eiland Zakynthos houden we voor een volgende Griekenlandtrip.

We snijden de linkeruitloper (Messina) van de Peloponessos af en stoppen even in het badplaatsje Kalo Nero.

In Killini kunnen we nog de ferry van 21u20 nemen. De prijs voor de overtocht is 70 euro, niet zo goedkoop! We hebben nog ruim de tijd om te avondmalen in het haventje.

De overtocht naar Poros op Kefalonia duurt anderhalf uur. Het is donker als we aanmeren. Wellicht was ik wat te moe: in plaats van naar Sami te rijden waar de camping ligt neem ik de richting Skala. Dit is een toeristische plek voor georganiseerde reizen, we vinden er niet meteen een plekje om te slapen en keren dan maar terug naar de haven van Poros waar we op de kade overnachten. Niet zo een goed idee blijkt wat later want de ferry die ons naar hier bracht blijft de ganse nacht aangemeerd liggen met draaiende motoren!

Zaterdag 27 juni

Vroeg op en naar Sami. We rijden voorbij de camping en ontbijten eerst aan de kade.

Van daaruit gaan we eerst naar het strand van Antisamos. Er is een grote parkeerweide en een tweetal tavernes.

Terug in Sami halen we wat informatie bij de dienst voor toerisme en doen we inkopen voor het middagmaal.

Na de middag checken we in op camping Karavomilis. De staanplaatsen zijn zeer ruim en worden overschaduwd door olijfbomen en oleanders. Plaats 206 vinden we geschikt en we zetten dan ook de luifel op voor enkele dagen.

's Avonds eten we in To Akroyiali, een tip uit de Rough Guide over de Ionan Islands. Ik eet er de plaatselijke specialiteit: 'Kefalonian pie', een deegbereiding gevuld met varkens- en rundsvlees en groenten. Kries neemt gegrilde dorade.

Zondag 28 juni

Vandaag wordt er niet gereden! Kries doet de was en we nemen de tijd om wat te luiëren, te lezen en een kaartje te leggen.

Na de middag een kleine wandeling naar het gehucht Karavomilis waar een waterrad een meertje voedt waarin vis gekweekt wordt.

We eten 's avonds terug in To Akroylia.

Maandag 29 juni

Eindelijk de kaartjes geschreven, postzegels gekocht en op de bus gedaan!

We doen de wandeling naar de ruïnes van het klooster Agios Fanentes en wandelen verder naar de oude Akropolis van Samo. Ook hier zijn restauratiewerken aan de gang.

Sami was de filmlocatie van 'Kapitein Correlli's mandoline', een verhaal dat zich afspeelt in de tweede wereldoorlog, met Nicholas Cage in de hoofdrol. Met foto's, pancartes en Captain's Correlli's bar wordt hier naar verwezen.

Dinsdag 30 juni

We breken op en verlaten rond 11 uur de camping. We rijden landinwaarts naar het klooster Agio Gerasimou. Het is een groot en goed onderhouden complex met een grote kerk en een kleinere kapel waarin je via een steil laddertje kan afdalen in een grot die als schuilplaats dienst deed voor de monniken.

Vlakbij bezoeken we de wijncoöperatieve van Robola. De wijnen zijn lekker en we slaan dan ook onze voorraad in.

Argostoli is de hoofdstad van Kefalonia. Ook hier was de aardbeving van 1953 verwoestend. Hier en daar staan nog enkele koloniaal aandoende gebouwen die gerestaureerd werden.

We rijden naar het schiereiland Lixouri. Het eerste strandje Paralia Petani is schilderachtig maar we vinden geen geschikt plekje om te overnachten. Dat vinden we wel aan het strand van Atheras, een rustig baaitje. Er staat één Italiaanse mobilhome en verder zijn het Griekse families die er een stranddagje beleven. In de kleine taverne Yalos kiezen we de uit vers gevangen vis. Een halfuurtje later ligt hij al op ons bord.

Ondertussen zijn de Griekse badgasten vertrokken. We krijgen het gezelschap van 2 VW-busjes zoals het onze. We maken kennis, het zijn Slovenen die een rondrit in Griekenland maken. Via Kroatië, Servië en Albanië deden ze Noord-Griekenland aan. Langs Lefkadha en Kefalonia reizen ze verder naar de Peloponnesos. We wisselen wat tips uit en komen zo te weten dat het Ghialosstrand op Lefkadha een mooie camperplek is.

Woensdag 1 juli

We zeggen dag aan onze Sloveense burens. We rijden verder langs de westkust van Kefalonia, richting Fiskardo. In de diepte liggen schilderachtige, azuurblauwe baaitjes. Ook het kleine havenstadje Assos hoort thuis in een prentenboek.

Aan het Ierusalem strand vinden we een goed plaatsje om te overnachten. Er is één taverne. Hier eten we opnieuw vis en schaaldieren, een enorme portie en super lekker... maar onze eerste onaangename verrassing tijdens deze reis als we de rekening voorgeschoteld krijgen: 81 euro! De vis wordt in Griekenland duur betaald! Eerst dus een prijs afspreken door de gekozen vis te laten wegen.

Donderdag 2 juli

Op korte tijd staan we in het noordelijke gelegen Fiskardo. Van hieruit vertrekt de overzetboot naar Lefkada. In het beschutte haventje liggen heel wat luxe jachten en de horeca is er goed vertegenwoordigd.

In een kantoortje betalen we rond 50 euro voor de overzet naar Vasilikis. In een uur brengt de 'Kapitein Aristide' ons erheen.

We missen er het tankstation en keren terug naar het stadje waar we wat proviand inslaan. De Slovenen hadden ons getipt dat we onderweg water moeten inslaan aangezien er aan het Ghialosstrand geen voorzieningen zijn.

De afdaling naar het strand is bochtig en steil. Het strand is enorm uitgestrekt. Er staan slechts enkele campers en het uitzicht is prachtig.

Vrijdag 3 juli

Een rustige dag aan het keienstrand. In één van de twee, tijdelijk in elkaar getimmerde, tavernes eten we een salade, gebakken geitenkaas en souvlaki. Met wijn en water zijn we voor 15 euro goedkoop en lekker bediend.

Aan het strand vind je geen beschutting tegen de zon voor de wagen. Onze koelkast werkt dan ook slecht want ze kan enkel 25 graden koelen onder de omgevingstemperatuur. Het moet dus meer dan 40 graden zijn binnenin!

Zaterdag 4 juli

Het einde van ons verblijf aan Ghialos en op het eiland Lefkadha. We rijden naar de hoofdstad Lefkada. In de verkeersvrije winkelstraten is het een gezellige drukte en de terrasjes zitten vol.

Een tunnel verbindt het eiland met het vasteland. In Preveza doen we inkopen.

Onze bestemming voor vandaag zijn de bronnen van de Acheron in Glyki. In 2005 waren we er met Erik en Trees. We komen eerst in het toeristische deel met restaurants en kanoverhuur. We dachten hier het mooie plekje aan de oude watermolen te vinden maar het is nog een flink stuk rijden. Een telefoontje naar Erik brengt ons op de goede weg. We moeten het dorp uit en de kronkelende, steile bergweg naar de Soulidorpen nemen. Een smalle asfaltweg links na de pas leidt naar onze bestemming aan de Acheron. Het is een idyllische plek waar, aan een tot ruïne vervallen watermolen, verschillende kleine

watervalletjes naar beneden donderen. Er staan majestueuze platanen van honderden jaren oud.

's Avonds komt een mevrouw de geiten melken die wat verder in de weide staan. Jammer dat we het Grieks zo moeilijk verstaan want iedereen is oprecht vriendelijk en probeert een praatje te slaan.

Zondag 5 juli

Gisteren konden we niet zo goed inslapen. Het kabbelende geluid van de watervalletjes hield ons wakker.

Een familie wilde varkens passeert onze plek en kort daarna is het de beurt aan een kudde geiten.

Enkele Griekse families komen het plaatsje bezoeken. Eén van hen spreekt ons aan in het Duits. Hij heeft jaren in Duitsland gewerkt en nu met pensioen. Hij is afkomstig uit één van de Souldorpen hogerop. Hij vertelt dat hij met zijn vader per muilezel afdaalde naar de watermolen om het graan te laten malen. De ganse trip van boven naar beneden en terug nam meer dan één dag in beslag.

's Namiddags verlaten we deze mooie plek en gaat het verder naar Valenidorachi. Dit is de vaste stek van Erik en Trees. We houden halt aan de taverne 'To Steki' waar we eigenaar Spiros, zijn vrouw Irène en zoon Christos weerzien.

Na een drankje rijden we naar het Skala strand. Het is er nog druk met dagjestoeristen. Iets verderop ligt het Kerenza strand, hier staan heel wat campers en caravans. De sympathieke Minas baat er met zijn echtgenote Goula een kleine taverne uit. De ontvangst is hartelijk en je zit er lekker koel onder de bomen.

We eten 's avonds in To Steki. Ik neem de Pastraki (in de oven gebakken macaroni met gehakt, geitenkaas en bechamelsaus). Kries eet een moussaka. Met 1 liter wijn en koffie achteraf betalen we 16 euro.

Terug naar Skala waar we vannacht alleen staan om te kamperen.

Maandag 6 juli

Skala, wat trap betekent, is een kleine inham. Het strand bereik je via een primitieve trap in beton en stenen. Boven hebben we een prachtige ontbijtplek. In de baai liggen enkele zeilboten. Rond 10 uur

komen de eerste zwemmers aan. In de late namiddag is het er druk.

De gemeente heeft enkele jaren terug bovenaan de trappen van de baai douches geplaatst. Een luxe!

We eten 's avonds in het noordelijk gelegen vissersplaatsje Ammoudia. Op het menu: verse scampi en gebakken courgette.

's Nachts is er heel wat lawaai aan het strand en rond onze kampeerplek waar we opnieuw alleen staan. We horen motorbootjes en luide stemmen,...

na een uurtje wordt het stil zonder te weten wat er gaande was. Later zullen we horen dat het wellicht smokkelaars waren. Albanië ligt dan ook niet zo ver hier vanaf!

Dinsdag 7 juli

Onze voorlaatste dag! Ontbijt met zeezicht en daarna naar het strand. 's Namiddags een wandeling tot bij Minas waar we Vlamingen ontmoeten die hier ook al jaren naar toekomen.

In de vooravond doen we inkopen in het provinciestadje Kanalaki. We kopen één brood en krijgen er van de bakkerin bovenop nog wat zoute broodjes bij.

We halen de bestelde olijfolie op bij Irene en nemen er een avondmaal. We genieten op onze kampeerplek van de stilte en de prachtige sterrenhemel.

Woensdag 8 juli

Deze voormiddag is het rustig aan het strand. Een Duits koppel met een California T4 vraagt of het veilig is op deze plek om te overnachten. We zeggen van ja want we stonden hier 3 nachten en voor onze schoonbroer, schoonzus en nichtjes is het hun vaste, jaarlijkse stek.

We stoppen nog even voor een drankje bij Minas aan Kerenza en bij Christos in Valenidorachi. Hier ontmoeten we Michel, een Franse leraar op rust, die hier een huis bouwde en een groot deel van het jaar in Griekenland verblijft. Hij is ook een oude bekende van Erik en Trees.

Onderweg, richting ferry in Igoumenitsa, stoppen we nog even om het kuststadje Parga te bezoeken. Hier is het al toerisme dat de klok slaat. Niet bepaald ons idee van een rustige vakantie... Geef ons maar de ongereptheid en de rust van het binnenland!

De ferry vertrekt rond 20u. We hebben niet zo een goede plek als tijdens onze heenreis. We staan op het buitendek en voelen goed de krachtige motoren van het schip.

Donderdag 9 juli

Slecht geslapen! Warm en veel lawaai van het schip...

Met een uur vertraging lopen we rond 11u30 Ancona binnen. Het ontschepen wordt een echte ramp. Er is in Italië een G8-top bijeenkomst en daardoor zijn er doorgedreven

identiteitscontroles aan alle grenzen. Pas rond 13u30 kunnen we eindelijk weg. We overnachten in Faido (CH) op de dicht aan de autosnelweg gelegen camping Gottardo. Al heel wat frisser hier!

Vrijdag 10 juli

Nog een dag flink doorrijden: middagmaal na Basel en tanken in Luxemburg. Rond 17 uur komen we thuis aan.

Over Minas

Van nicht Sigrid hoorden we dat de taverne van Minas met een bulldozer door de gemeente op 20 juli met de grond gelijk gemaakt werd. Al jaren is dit blijkbaar een illegaal bouwwerk.

Maar sinds 10 augustus staat er al iets nieuws op...!

Johan Demets
augustus 2008